

ת"פ 28110/09/19 - מדינת ישראל נגד טאלב ח'אלד

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 28110-09-19 מדינת ישראל נ' ח'אלד

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טאלב ח'אלד

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו בכתב האישום, **בשתי עבירות של הריגה או היזק לבעל חיים**, לפי סעיף 451 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **בשתי עבירות של התעללות בבעל חיים**, לפי סעיפים 2 ו-17(א)(1) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד-1994, **ובשתי עבירות של איסור המתת בעל חיים ברעל**, לפי סעיף 4 לחוק צער בעלי חיים.

2. בהתאם לכתב האישום, מתלון 1 - מוחמד חאלד - הנו בעלים של כלבה מסוג אקיטה, ומתלון 2 - פייסל בושנאק - הנו בעלים של כלב מסוג דוברמן.

בתאריך 28.1.19, בשעה 19:00 לערך, בשפרעם, על גג ביתו של המתלון 1, בעת שהכלבה שלו שהתה במקומה הטבעי, הגיע הנאשם כשבידו נקניקיה מורעלת ברעל קטלני מסוג מתומיל. הנאשם האכיל את הכלבה בנקניקיה המורעלת, וזו מתה בייסורים מהרעל.

בתאריך 29.1.19, בשעה 13:55 לערך, בשפרעם, בחצר ביתו של המתלון 2, בעת ששהה הכלב של המתלון במקום המחיה הקבוע שלו, הבחין המתלון 2 בנאשם מגיע לעברו ולעבר הכלב, כשהוא אוחז בידיו בעור של תרנגול ומאכיל את הכלב. הנאשם האכיל את כלב הדוברמן בעור של תרנגול מורעל ברעל קטלני מסוג מתומיל, והכלב מת בייסורים מהרעל.

הנאשם התאכזר אל הכלבים בכך שבאמצעות הרעל בו השתמש בשני המועדים, גרם להם לסבל ממש, עד כי גססו ביסורים.

צוין בכתב האישום כי לטענת הנאשם, הכלבים נבחו והפריעו את מנוחתו, ועל כן גמלה בלבו ההחלטה

להמיתם באמצעות רעל אותו רכש מראש.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה על חלופת ענישה או ענישה שיקומית בעניינו של הנאשם.

בהתאם לתסקיר מיום 15.3.21, הנאשם בן 69, נשוי ואב לשלושה ילדים בוגרים, השלים 8 שנות לימוד בלבד מאחר ונדרש לסייע בפרנסת המשפחה, ומזה שנתיים בגמלאות.

הנאשם עבד מגיל 14 ובמשך תשע שנים, באבטחה במפעל, ולאחר מכן עסק בבניין.

משנת 1989 הנאשם אינו עובד, ונתמך בקצבת הבטחת הכנסה. מזה שנתיים נתמך בקצבת זקנה. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי מתמודד עם מצב כלכלי קשה.

מבחינה בריאותית, סובל הנאשם מכאבי גב ומפריצת דיסק, וכן מלחץ דם גבוה ושומנים בדם. הנאשם מצוי במעקב רפואי ונוטל טיפול תרופתי כנדרש.

בשנת 1978 נישא הנאשם לאשתו, בת 60, שאינה עובדת מחוץ למשק הבית.

אביו של הנאשם נפטר לפני כ-15 שנים בתאונת דרכים, בהיותו בן 80.

לחובת הנאשם 6 הרשעות קודמות - בעבירות של ביצוע עבודות בלא היתר, אי קיום צו שיפוטי, החזקת סכין והחזקת חלק של נשק או תחמושת - בגין נדון לעונשי מאסר על-תנאי, התחייבות וקנסות. כן לחובתו הרשעה בעבירת אלימות שהתיישנה.

4. שירות המבחן ציין כי הנאשם, בשנים האחרונות, מתקשה לתפקד באופן יציב במסגרת תעסוקתית ולכן מתמודד עם קשיים כלכליים. נכתב בתסקיר כי הנאשם משתמש בתירוצים ובצידוקים על מנת לתת לגיטימציה למעשיו, וציין כי הוא פעל באופן אימפולסיבי מתוך תחושות כעס ותסכול אותן חווה כלפי המתלוננים - בעלי הכלבים. נמצא כי הנאשם מתקשה לבחון את מעשיו באופן ביקורתי וחווה עצמו כקורבן, כאשר התנהלותו תוארה על ידו כתגובתית להתנהלות המתלוננים.

שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת הסיכון בדרגה בינונית להישנות ביצוע עבירות אלימות בדרגה בינונית.

שירות המבחן ציין כי בהינתן חומרת העבירות, הנזקים שנגרמו, ניסיונות הנאשם לתת לגיטימציה למעשיו, ובהעדר ביטוי מצוקה הקשורים לביצוע העבירות, אין באפשרות שירות המבחן לבוא בהמלצה על חלופות ענישה או שיקום העשויות להפחית מהסיכון להישנות עבירות דומות.

טיעונים לעונש

5. ביום 18.3.21 טענו הצדדים לעונש בעל-פה בפניי.

6. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בחלק התחתון של המתחם לו טענה, לשני האירועים שבכתב האישום, בצירוף מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. ב"כ המאשימה עמדה על פגיעת מעשי הנאשם בערכים של הגנה על בעלי חיים, מניעת פגיעה בהם, ומניעת סבלם. בפסיקה נקבע כי התאכזרות לבעל חיים והתעללות בהם, מנוגדת לתחושת הלב האנושית ולמוסר. בני האדם מצווים שלא לפגוע בבעלי החיים, ואלימות כלפיהם הנה כאלימות כלפי חסרי ישע. נטען, כי בנסיבות שתיאר, היה מצופה מן הנאשם לפנות למשטרה ולא לפגוע בכלבים, וכי להמתת הכלבים לא קדמה התגרות כלשהי או תקיפה מצד הכלבים. טענות הנאשם הן כי הכלבים הטרידו את מנוחתו בנביחות, ואחד מהם נטל את נעליו. הכלבים היו חיות מחמד משפחתיות וטענות הנאשם הוכחו על-ידי המתלוננים.

באשר לסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נטען, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, כבר בחקירה, וחסך זמן שיפוטי. לנאשם הרשעות קודמות, שאינן מתחום העבירות דנן אמנם, כאשר הרשעה אחת התיישנה. הנאשם לא ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל. כן, בפני שירות המבחן נתן הנאשם לגיטימציה למעשיו, התקשה לבחון אותם באופן ביקורתי וחווה עצמו כקורבן. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון בינוני להישנות עבירות אלימות ברמת חומרה בינונית, ולא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

7. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ובין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, וביקש מבית-המשפט לגזור עונש כולל לשני האירועים המתוארים בכתב האישום ולהימנע מהטלת עונש מאסר בפועל. נטען כי הנאשם, בן 69, הודה בהזדמנות הראשונה הן בחקירה והן בבית המשפט, ותרם לחיסכון בזמן שיפוטי. הנאשם ביצע עבירות מן הסוג דנן לראשונה בחייו, הרשעותיו הקודמות מרביתן מתחום התכנון והבנייה. הנאשם ערך פיוס עם המתלוננים, ועמדת המתלוננים לא הובאה באמצעות שירות המבחן או המאשימה. בין הנאשם ובין המתלונן הראשון קיימת קרבה משפחתית והיחסים הושבו על כנם. הסנגור הגיש תיעוד רפואי בדבר מחלות כרוניות מהן סובל הנאשם.

8. דברי הנאשם

הנאשם מסר תודה.

דין והכרעה

הערכים החברתיים הנפגעים

9. הערכים המוגנים הנפגעים בביצוע העבירות דן הנם בראש וראשונה הגנה על זכותם הבסיסית של בעלי חיים להתקיים ולחיות, וכן מניעת התאכזרות והתעללות בבעלי חיים, מניעת סבלם והגנה על שלומם ורווחתם, כחלק מהשקפה אנושית בסיסית הרואה בבני האדם אמונים על הגנתם של חסרי ישע. סעיף 2(א) לחוק צער בעלי חיים אוסר על עינוי בעלי חיים, התאכזרות אליהם והתעללות בהם, והעובר עליו צפוי לעונש של עד שלוש שנות מאסר, עונש חמור יותר ביחס לדין שקדם לחקיקת החוק.

בבג"ץ 9232/01 "נח" ההתאחדות הישראלית של הארגונים להגנת בעלי חיים נ' היועץ המשפטי לממשלה (11.8.03), ציינה כב' השופטת שטרסברג-כהן בפסק-דינה, כדלקמן:

"עמדת המוצא לדיוננו היא קיומה של חובה להגן על בעלי חיים. חובה זו מושרשת בהלכה היהודית ומוטמעת בשיטתנו המשפטית מימים ימימה... על הצורך להגן על בעלי חיים נאמר כי הוא 'מהווה חלק מתרבותנו ומתחושה פנימית ערכית ותועלתית כאחד בדבר החובה והצורך להגן על כל אשר נברא עלי אדמות ורוח חיים באפו (בג"ץ 6446/96 הנ"ל ...) וכן נאמר כי 'חברה נאורה נמדדת לא רק ביחסה לבני אדם אלא גם ביחסה לבעלי החיים' (דברי ההסבר להצעת חוק צער בעלי חיים, תשנ"ב-1992, בעמ' 298...) עוד נאמר כי 'תחושת החמלה שאנו חשים כלפי בעל-חיים שמתעללים בו נובעת ממקום עמוק בלבנו, מרגש המוסר שבנו, רגש הנחרד נוכח פגיעה בחלש ובחסר-ההגנה... האדם מצווה אפוא להגן על החיה כחלק מן הציווי המוסרי להגן על החלש" (השופט מ' חשין ברע"א 1684/96 הנ"ל..., בעמ' 858)...

יש הרואים בהגנה על בעלי החיים חלק מ'חינוכו של האדם, שלא יהפוך אדם אכזר, שמא תחלחל הקהות והאכזריות בנשמתו' וחלק מן 'המטרה החינוכית של השגת שלמות אנושית'... ביטוי לגישה זו ניתן למצוא במחקרים הגורסים קיומו של קשר בין אכזריות כלפי בעלי חיים לבין אלימות כלפי בני אדם... בהקשר זה יש הסבורים כי ההתמודדות עם צער בעלי החיים אינה מאבק על אינטרס של בעלי החיים בלבד, כי אם גם ביטוי לכבוד האדם ולהתחשבות ברגשות הזולת המעוניין להגן על בעלי החיים (פ' לרנר "הרהורים בעניין האכלת חתולי רחוב - בעקבות ת"פ 897/01 מ"י נ' יורובסקי" [38], בעמ' 83).

10. חיי האדם לצד יצורי הבריאה האחרים לוותה על פני ההיסטוריה ועד ימינו במערכת כללים,

חלקם כתובים בחוק, וחלקם כאלה שלא נכתבו. כללים אלה עניינם איזון בין צרכי החיים של האדם לבין זכויותיהם הטבועות של בעלי החיים האחרים על פני כדור הארץ. עוד בתקופות קדומות, של חיים שבטיים בסביבה טבעית, החזיק האדם בצידוק מוסרי ברור מאליו להגן על עצמו, גם במחיר של פגיעה או אף המתת

בעלי חיים, לשם קיום צורך אנושי חשוב, כגון בטחון אישי, או הגנה על חיים ועל גוף מפני פגיעת בעלי חיים. מלבד הביטחון האישי, הוכר גם הצורך הברור בהספקת מזון, ככזה המצדיק המתה לשם תזונה מן החי. מידת הפגיעה של האדם בבעלי חיים, והשאלות מתי ולאילו מטרות מוצדק שהאדם יטול חיים של יצור חי אחר, מצויות כידוע במחלוקת אנושית ותיקה, המשתנה עם הזמן, ועם שינוי הנסיבות. מעניין לציין לדוגמא, את המחלוקות השוררות בהווה בעניין בעיית חזירי הבר בחיפה, אשר מפרים את שגרת החיים ופוגעים בביטחון התושבים תוך חדירה למרחב החיים באופן חריג אשר לא נראה עד כה, והמזכיר ימים מהעבר הרחוק, בו הגנו בני כפר על עצמם מהזאב הבא מהיער, המגיע לכפר ומסכן את תושביו. יש הקוראים לפעולה אקטיבית של דילול אוכלוסיית חזירי הבר בהמתה, ומולם נשמעים קולות מתנגדים. מכל מקום, מקובל וברור כי פגיעה בבעלי חיים, גם אם נמצאת מוצדקת, ראוי שתיעשה רק במקום של חוסר ברירה או בשל צורך ממשי, מתוך איזון מוסרי וערכי ראוי, ובאמצעי שיהיה בו להפחית מהסבל של בעל החיים. על רקע זה, מעשיו של הנאשם בולטים לשלילה, באכזריותם, בקהות החושים שבהחלטה לבצעם, ובהיעדרם של מוסר וחמלה. הנאשם החליט להמית שני כלבי משפחה של שכניו, והוציא תכניתו לפועל יום אחר יום, כשהוא עיוור לסבלו של כל אחד מהכלבים שמת ביסורים, ולאובדן ולסבל של בעלי הכלבים. על סבלם של הבעלים לא הובאו ראיות, ואולם ניתן להניח כי מותו המצער של כלב המשפחה הסב להם סבל ועצב רב.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. המקרה דנן, משקף שני אירועים נפרדים - אשר בוצעו כלפי בעלי חיים שונים, השייכים לשני מתלוננים שונים - ובהפרש של יום אחד בין האירועים. בנסיבות אלה, סברתי כי ראוי לקבוע **שני מתחמי ענישה הולמים נפרדים** - אשר ישקפו כדבעי את חומרת הפגיעה בשני כלבים שונים, ואת הפגיעה בערכים המוגנים בכל אחד מן המקרים.

הנאשם המית שני כלבים, השייכים למתלוננים שהתגוררו בשכנות לו, באמצעות בשר מורעל אותו השליך לעברם, למען יאכלו אותו.

הכלבים שהו באותו הזמן במקום מחייתם הטבעי.

במקרה השני, האכיל הנאשם את הכלב במזון המורעל לנגד עיני בעליו, אשר כנראה הגיע למקום ותפס את הנאשם בכף תוך כדי מעשה.

הנאשם עשה שימוש ברעל מסוג "מתומיל", אותו רכש מראש, אשר גרם לכלבים לסבל ולמוות בייסורים, כמצוין בכתב האישום.

מדובר בכלבים ששימשו כחיות מחמד עבור המתלוננים, וגודלו בחצרות ביתם.

12. מדובר במעשים מתוכננים מראש, שיש בהם מימד של אכזריות והתעללות בקורבנות העבירות.

בכתב האישום צוין כי ברקע המעשים, כעסו של הנאשם כי הכלבים הפריעו את מנוחתו, בנביחותיהם. מדובר ב"חיסול" לשם מטרות אישיות ותועלתניות, ובביצוע על פי תכנון. אין המדובר בהתאכזרות לשם התאכזרות, כפי שנעשה במקרים אחרים שיוזכרו בהמשך (ראה סעיף 13), שבהם ניכרו קווים סדיסטיים אצל נאשמים כלפי בעלי

חיים, ואולם מעשיו האכזריים של הנאשם מאופיינים בעוורון ואדישות לגבי הסבל שהחליט לגרום ולגבי הפסול המוסרי שבקטילת הכלבים.

בפני שירות המבחן, תיאר הנאשם היכרות קודמת עם המתלוננים - המתלונן הראשון הנו נכדו של אחיו, והמתלונן השני מתגורר בשכנות אליו. באשר לאירוע הראשון מסר הנאשם כי כלבתו של המתלונן הראשון נבחה באופן מטריד במשך שעות רבות, ונביחותיה הפריעו לשנתו, וכן היא הפריעה לו לשמוע את קריאת המואזין. הנאשם, לדבריו, פנה מספר פעמים למתלונן בבקשה כי יפתור את בעיית הנביחות, אך לטענתו הלה לא התייחס לבקשותיו.

באשר לאירוע השני, מסר הנאשם כי כלבו של המתלונן השני נהג ליטול את נעליו, ולעיתים קרובות היה משוחרר ללא השגחה. לדבריו, פנה למתלונן, בבקשה כי ישגיח על כלבו, וביקש ממנו החזר כספי על הנעליים שלקח לו. המתלונן התעלם מבקשותיו, ולכן הרעיל את כלבו.

גם אם אקבל כעובדה את טענת הנאשם לגבי חוסר התחשבות של בעלי הכלבים בו ובדרישותיו הלגיטימיות לרסן את הכלבים, וגם אם יינתן לעניין זה משקל מסוים לקולא, אין בכך בשום אופן להוות משום הצדקה, למעשים הקשים. הנאשם עצמו מסר שהבין בדיעבד כי העניש במעשיו את הכלבים, על רקע כעס שחש כלפי בעליהם, שהתעלמו מבקשותיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מעניק לגיטימציה וצידוק למעשיו, ואכן ניכר כי אין משתקפת בדברי הנאשם הפנמה והכרה של הפסול הטמון במעשיו, בנזק ובפגיעה לה גרם.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות המתת בעלי חיים, התאכזרות או התעללות בבעלי חיים, נגזרו עונשים במנעד רחב, לאחר שכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

א. עפ"ג (ב"ש) 13290-02-10 **מדינת ישראל נ' קנן** (15.9.10) - הנאשמת הורשע בעבירות על חוק צער בעלי חיים, ועבירות כלפי שוטרים, לאחר שהתאכזרה לשני כלבים, כלבה בוגרת וגור כלבים, המצויים בבעלותה, בכך שהשליכה אותם מחלון דירתה הממוקמת בקומה הרביעית. לאחר שהכלבה הבוגרת שבה לדירה, שבה הנאשמת והשליכה אותה מחלון דירתה. הכלבים נחבלו בחבלות קשות. בית-משפט השלום גזר את דינה לתשעה חודשי מאסר על-תנאי. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, והעמיד את עונשה על **שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, בצירוף למאסר על-תנאי שהוטל, ובקבעו כי אלמלא חלוף הזמן היה מקום להשתת עונש חמור יותר.

ב. ת"פ (עכו) 14220-10-15 **מדינת ישראל נ' שחוך** (17.2.16) - שם הוטלו, במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה לעניין העונש, **9 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים על-תנאי, קנס והתחייבות,

בעבירות של התאכזרות והתעללות בבעלי חיים והמתה במזיד של בעלי חיים והחזקת סכין - לאחר שהנאשם התעלל בארנבון וגרם למותו, ואף הסריט את מעשיו.

ג. ת"פ (נת') 28737-06-15 **מדינת ישראל נ' שמואל** (16.12.15) - הנאשם פצע את כלבו של שכנו, בפציעות וחבלות עמוקות, בעודו קשור ברצועה ובאמצעות סכין, וכן הסיג גבול. בית-משפט השלום גזר עליו **6 חודשי מאסר בפועל**, וכן הפעיל עונשי מאסר על תנאי קודמים שהוטלו על הנאשם בעבירות אלימות - לאחר קביעה כי ניתן להפעילם בעבירה של התעללות בבעל חיים, חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם נקבע כנע **בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל**.

ד. עפ"ג (חי') 49133-10-14 **מדינת ישראל נ' נאסר** (8.1.15) - בית-משפט השלום הטיל על המשיב עונש של **6 חודשי מאסר על-תנאי, 200 שעות של"צ, צו מבחן למשך שנה וקנס בסך 3,000 ₪**, לאחר שגרר כלב כשהוא קשור לרכבו וגרם לו לחבלות קשות, עד כי הומת המתת חסד על ידי וטרינר. בית-המשפט המחוזי קיבל, בחלקו, את ערעור המדינה על קולת העונש בקבעו כי הוטל **עונש קל שאינו הולם את חומרת המעשים**. יחד עם זאת, לא ניתן היה להטיל על המשיב עונש מאסר בפועל, לאחר שסיים לרצות את עונש השל"צ שהוטל עליו. לפיכך, נפסק לחובתו, בנוסף ליתר רכיבי הענישה, **פיצוי בסך 10,000 ₪** לטובת עמותת "צער בעלי חיים".

ה. ת"פ (אילת) 54749-08-16 **מדינת ישראל נ' גרייז** (4.5.17) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של התעללות בבעל חיים אותה עבר בהזדמנויות שונות באותו היום, לאחר ששפך מביתו חומר שגרם לכלבים שונים לכוויות קשות, לנשירת שיער וקילוף עורם, לסבל ולכאב רב. הנאשם טען כי הכלבים הטרידו את מנוחתו ופנייתו לרשויות לא הועילה. נקבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, והוטלו 11 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, קנס בסך 4,000 ₪, ו-2,000 ₪ פיצוי לכל אחד מבעלי הכלבים הנפגעים**.

ו. ת"פ (רמ') 34492-03-19 **מדינת ישראל נ' אבו עאנם** (26.11.19) - הנאשם הורשע בעבירות על חוק צער בעלי חיים, לאחר שבאמצעות מעדר דקר והכה מספר רב של פעמים שלושה כלבים, עד שריסק את גולגולתם וגרם להם לחבלות. לאחר מכן, גרר אותם בתוך שק גדול עד שהשליך אותם לתעלה בצד הדרך. שניים משלושת הכלבים נמצאו מתים, והכלב השלישי הומת לאחר מכן בהמתת חסד. נקבע **מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-24 חודשים**, ותוך ציון כי מדובר במעשה אכזריות נמשך ומכוון לגרימת סבל, וכי הנאשם הסביר מעשיו בכך שהכלבים "עצבנו אותו", הוטלו **18 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי ו-5,000 ₪ קנס**.

ז. ת"פ (ב"ש) 9729-06-14 **מדינת ישראל נ' סלפוצ'ניק** (31.3.15) - הנאשם הורשע בפגיעה בגור חתולים ובגרימת מותו. נקבע **מתחם עונש הולם הנע בין ענישה צופה פני עתיד וצו של"צ ועד לשנת מאסר בפועל. הוטלו 8 חודשי מאסר על-תנאי, צו של"צ בהיקף של 600 שעות**

וקנס בסך 10,000 ₪, תוך ציון כי מדובר בנאשם מבוגר, ללא עבר פלילי, שהודה במעשים ונטל אחריות.

על פסק-הדין הוגשו ערעורים לבית-המשפט המחוזי, ושם נקבע כי **מתחם העונש ההולם אמור לנוע בין עונש מאסר בן מספר חודשים לבין 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית** (עפ"ג (ב"ש) 21819-05-15 **סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל** (23.6.15)). בית-המשפט המחוזי קיבל, בחלקו, את ערעור המדינה, הטיל על המשיב **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, והעמיד את סכום הקנס שהוטל על 8,000 ₪. בקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחתה (רע"פ 4987/15 **סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל** (19.7.15)).

14. **ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה לעניין העונש. ניתן לעיין בנוסף בפסקי-הדין הבאים:**

א. עפ"ג (ב"ש) 24205-01-16 **לוי נ' מדינת ישראל** (21.4.16) - המערער הורשע בגרימת מותה של גורת כלבים, בת שלושה שבועות, השייכת לאחותו, בעקבות ויכוח שפרץ בינו ובינה, תוך הטחת הגורה בקיר. לאחר מכן הכה את כלבתה של אחותו בעוד אחותו אוחזת ברצועתה עד שנאלצה לשחררה כדי שתימלט מהמקום. בית-המשפט השלום הטיל על המערער 10 חודשי מאסר, וכן הפעיל מאסר על-תנאי בן 7 חודשים, כש-5 חודשים מתוכו במצטבר, בעבירות של "כל אלימות כלפי הגוף". בית-המשפט המחוזי קבע כי בית-משפט קמא שגה בהפעילו את עונש המאסר על-תנאי, התערב בעונשו של המערער, והעמידו על 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

ב. ע"פ (חי') 2627/07 **אדרי נ' מדינת ישראל** (3.1.08) - המערער הורשע, על-פי הודאתו, בעבירות על חוק צער בעלי חיים, לאחר שהשליך מחלון דירתו שני גורי חתולים השייכים לשכנתו, כשהם בתוך שקית ניילון. אחד הגורים מת והשני נפגע ונעלם. בית-משפט השלום הטיל עליו חודש מאסר, 6 חודשי מאסר על-תנאי, ופיצוי בסך 3,500 ₪. הן המערער והן המשיבה הגישו ערעורים, זה על חומרת העונש, וזו על קולת העונש. בית-המשפט המחוזי קבע כי היה מקום להטיל רכיב מאסר ממושך יותר, והעמיד את תקופת המאסר על **3 חודשי מאסר בפועל ו-7 חודשי מאסר על-תנאי, בנוסף לפיצוי שהוטל**.

ג. ע"פ (י-ם) 22674-02-16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (23.5.16) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של היזק לבעל חיים ועבירות נוספות בגין מעשיו אשר הופנו כלפי אתון, וכללו שיסוף צווארה בסכין, תוך הצטיידות ותכנון מראש. בית-משפט השלום גזר עליו חודש וחצי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 2,500 ₪. בית-המשפט המחוזי דחה את ערעורו.

ד. ת"פ (ב"ש) 1811-05-20 **מדינת ישראל נ' נדיר כהן** (23.9.20) - הנאשם הכה את כלבתה של המתלוננת, אותה לקח לטיול ברחוב, בבעיטות עד שהרגה. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 ל-15 חודשי מאסר בפועל, והוטלו 5 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על-תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.**

ה. ת"פ (ק"ש) 5509-03-09 **מדינת ישראל נ' לוי** (19.12.12) - הנאשם הורשע בעבירות כלפי בעלי חיים, לאחר שירה באקדח בסייחה השייכת לו ולבת זוגו. **במסגרת הסדר טיעון הוסכם על הטלת קנס כספי בסך 20,000 ₪ לטובת "הקרן למען בעלי חיים", והוטלו בנוסף צו של"צ בהיקף של 140 שעות, והתחייבות בסך 10,000 ₪.**

ו. ת"פ (כ"ס) 2716/04 **מדינת ישראל נ' חאלד** (6.9.06) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בהתעללות אכזרית וקשה בכלב עד גרימת מותו. **הוטלו שבעה חודשי מאסר בפועל, ו-8,000 ₪ קנס לטובת "הקרן למען בעלי חיים".**

15. **כל אחד משני מקרי ההמתה וההתעללות המיוחסים לנאשם מחייב, להשקפתי, מתחם עונשי המתחיל ממאסר קצר בפועל, שלא בעבודות שרות. עונש של מאסר בפועל יבטא, בניגוד לעונש בעבודות שרות, את מימד התכנון והזדון, את היסורים של הכלבים ואת קטילתם ללא חמלה. לקולא ילקח בחשבון היעדרו של ממד סדיסטי חריף, ואת האמור לגבי הרקע למעשים, כפי שפורט. נוכח המפורט לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מאירועי כתב האישום נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ושלא בעבודות שרות, ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.**

גזירת עונשו של הנאשם

16. הנאשם, בן 69, נשוי ואב לשלושה ילדים בוגרים.

הנאשם אינו עובד מזה שנים רבות, ומתקיים מקצבת הביטוח הלאומי.

הנאשם **הודה, בהזדמנות הראשונה**, הן בחקירה במשטרה והן בבית-המשפט, ללא כל הסדר טיעון, אף ללא תיקון כתב האישום, נטל אחריות, ותרם לחיסכון בזמן ציבורי.

לנאשם **עבר פלילי** הכולל הרשעות קודמות, בעיקר מתחום התכנון והבנייה. הרשעה קודמת בתחום האלימות התיישנה. מדובר בעבר פלילי אשר אינו מכביד, ולאורו ניתן לומר כי אין המדובר במי שדרכו ככלל היא דרך של התעלמות מהחוק, אף לא מי שאופיו אלים ופוגעני.

שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, והתרשם כי נשקף מאתו סיכון בינוני להישנות עבירות אלימות בדרגת חומרה בינונית.

עמדת המתלוננים לא הובאה, למרבה הצער, לא באמצעות שירות המבחן ולא באמצעות המאשימה. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם ערך פיוס וסולחה עם המתלוננים.

בריאותו של הנאשם רופפת והוא מצוי במעקב רפואי ומקבל טיפול תרופתי מותאם.

17. עוד ראיתי לנכון להביא בחשבון במסגרת הצבת עונשו של הנאשם במתחם העונש ההולם, את **שיקולי הרתעת היחיד ושיקולי הרתעת הרבים**. ברע"פ 8122/12 **פחמאוי נ' מדינת ישראל** (27.1.13) עמד בית-המשפט העליון על הצורך להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, המעידה על אטימות לב וקהות חושים כלפי מי שאינו יכול להשמיע את קולו או לעמוד על זכויותיו. הנאשם לא הביע חרטה על מעשיו, וכעולה מתסקיר שירות המבחן אף העניק להם לגיטימציה וצידוק, חרף הפסול המוסרי הממשי הטמון בהם ובאופן המצביע על כך שלא הפנים את הכשלים שבהתנהלותו. בנסיבות אלה, קיימת חשיבות בהרתעת הנאשם מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד, ובהעברת מסר ברור לציבור, כי הפניית אלימות והתאכזרות לבעלי חיים ראויה לענישה משמעותית שתשקף את הפסול שבמעשים מעין אלה.

18. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, תוצאותיהן, הנזק שנגרם והנזק שעלול היה להיגרם, וכן בהתחשב בהודאת הנאשם, בגילו, במצבו המשפחתי, במצבו הבריאותי, בעברו, ובתסקיר שהונח לפניי שאינו תסקיר חיובי, בהיבט של נטילת אחריות והפנמת הפסול הטמון במעשים - אין מנוס מהטלת תקופת מאסר קצרה אשר תהלום את חומרת המעשים והנזק שנגרם, לריצוי מאחורי סורג ובריה, תוך הטלת פיצוי הולם למתלוננים.

סוף דבר

19. **לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריה.

ב. 4 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים

מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת אלימות מסוג עוון או פשע כלפי בעל חיים.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו. סכום הקנס יופקד בקופת בית-המשפט בתוך 90 ימים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.

ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מן המתלוננים. סכומי הפיצוי ישולמו ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10/12/2021, ובכל 10 בחודש העוקב. אי תשלום אחד מן התשלומים במועדו יביא לפירעון מלא ומידי של יתרת הסכום.

ב"כ המאשימה תגיש בתוך 7 ימים מהיום את פרטי המתלוננים לצורך העברת סכומי הפיצויים.

לעיוני לעניין זה ליום 2.5.21.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"א, 21 אפריל 2021, בנוכחות הצדדים.